

1.

Χαίρετε άνθρωποι! Όποιοι και αν είστε, όπου και να βρίσκεστε, όπως και αν σχετίζεστε μεταξύ σας. Ανθρώπινες σχέσεις! Τι πιο σημαντικό από τις ανθρώπινες σχέσεις; Οι σχέσεις των πλανητών στο σύμπαν ίσως; Για σκεφτείτε τι θα γινόταν αν ταράσσονταν οι αρμονικές σχέσεις των πλανητών, των αστερισμών, των γαλαξιών; Για φανταστείτε το λίγο!...(σας δίνω λίγα λεπτά μελωδικής σκέψης)

Τώρα βλέπετε πως υπάρχουν δυνάμεις αλληλεξάρτησης και αμοιβαίας έλξης; Αυτές διατηρούν την τάξη και την συνοχή των πλανητών, των ανθρώπων... του κόσμου μας. **Είμαστε ένα είδος μαγνητικής και απωθητικής μηχανής που λαμβάνει και στέλνει συνεχώς μηνύματα και κύματα στο νου και στο υποσυνείδητο των άλλων ανθρώπων. Υπάρχει μια αόρατη δύναμη που ενεργεί ανάμεσα στους ανθρώπους και λέγεται μαγνητική, αναπτύσσοντάς την γινόμαστε εμείς οι ίδιοι μαγνήτες για τους άλλους.**

«Φιλία» ονόμασε Ο Πυθαγόρας, που έζησε ως το 490π.Χ., «φιλία» ονόμασε τις δυνάμεις αυτές όταν τις σκέφτηκε, όπως τις φανταστήκατε κι εσείς πριν λίγο. **Η φιλία, λοιπόν, είναι η παγκόσμια δύναμη που έλκει όλα τα στοιχεία της Φύσης σε αρμονικές σχέσεις.** Η φιλία, λοιπόν, είναι ο συμπαντικός νόμος της αλληλεξάρτησης και της αμοιβαίας έλξης. Από το ρήμα «φιλώ» που σημαίνει «αγαπώ». Όχι «αγαπώ» ερωτικά, αν και αυτό το νόημα είναι επίσης δυνατό, όπως μας επισημαίνει ο εξάιρετος Κορνήλιος Καστοριάδης, αλλά τις διάφορες μορφές συναισθημάτων που συνδέουν τα άτομα.

Οι μαθητές του Πυθαγόρα καλλιεργούσαν τη φιλία μεταξύ των θεών και των ανθρώπων, μέσα από **αναίμακτες θυσίες** και άλλες **τελετές**. Και αυτήν μεταξύ του σώματος και των τριών μερών της ψυχής(λογιστικό, θυμοειδές, επιθυμητικό κατά τον Πλάτωνα που έζησε λίγο αργότερα κα ως το 347π.Χ.) μέσα από τη **φιλοσοφική έρευνα**. Τη φιλία μεταξύ των πολιτών και μεταξύ των κρατών τη διατηρούσαν μέσα από **νόμους** και συνθήκες, και αυτήν ανάμεσα σε σύζυγο, γυναίκα, παιδιά και γείτονες **μέσα από μια αναγνώριση του κοινού τους σκοπού**.

Ο Πυθαγόρας θεωρούσε όλους όσους ενστερνίζονταν τον τρόπο ζωής του, φίλους και συντρόφους. Τους αγαπούσε και δίδασκε στους μαθητές του να κάνουν το ίδιο μέσα από επιγραμματικές φράσεις όπως «Τα αγαθά των φίλων είναι κοινά» και «Ο φίλος μου είναι το άλλο μου μισό». Όσο οι φίλοι του ήταν υγιείς, αντλούσε ευχαρίστηση από τη συντροφιά τους και από τη συζήτηση μαζί τους. Αν αρρώσταιναν, τους περιέθαλπε. Αν ήταν αποθαρρυσμένοι ή στενοχωρημένοι, τους παρηγορούσε με τραγούδια και ψαλμωδίες. Τόσο γνωστοί ήταν οι μαθητές του για την φροντίδα του ενός προς τον άλλον, που

μέχρι την εποχή του Χριστιανισμού οι Έλληνες αποκαλούσαν κάθε άτομο εξαιρετικής ευγένειας «Πυθαγόρειο».

Ο Πυθαγόρας δίδασκε ότι η αντιζηλία και, πάνω απ' όλα, ο θυμός πρέπει να εκλείπουν από τη φιλία. Η κριτική έπρεπε να ασκείται μόνο από τους μεγαλύτερους προς τους νεότερους, πάντα με προσοχή και με καθαρή πρόθεση. Επίσης, **η εμπιστοσύνη ενός φίλου δεν έπρεπε ποτέ να βεβηλώνεται, ούτε ακόμη για αστεία, διότι αν γινόταν αυτό μια φορά, δεν θα μπορούσε ποτέ να επανορθωθεί.**

Το ότι ο Πυθαγόρας τιμούσε τόσο πολύ τη φιλία φαίνεται από την ιστορία που θα σας διηγηθώ.

{Ο Φιντίας, ένας πυθαγόρειος από τις Συρακούσες, γνωστός για τον καλό του χαρακτήρα, κατηγορήθηκε ότι συνωμότησε στην απόπειρα δολοφονίας του τυράννου Διονυσίου. Οι πολιτικοί αντίπαλοι συσπειρώθηκαν για να φέρουν ψευδείς αποδείξεις εναντίον του. Ο Διονύσιος είχε συλλάβει τον Φιντία, ισχυρίστηκε ότι είχε αδιάτρητες αποδείξεις για την εγκληματική του ενέργεια και τον καταδίκασε σε θάνατο. Ο Φιντίας αποκρίθηκε ότι η εκτέλεσή του ήταν αναπόφευκτη και θα εκτιμούσε, ως τελευταίο αίτημα, αν του δινόταν άδεια για το υπόλοιπο της ημέρας έτσι ώστε να τακτοποιήσει τις υποθέσεις του. Πρότεινε ως εγγυητή το φίλο του Δάμωνα, έναν Πυθαγόρειο, με τον οποίο είχε ζήσει και μοιραστεί τα πάντα.

Ο Διονύσιος εξεπλάγη από αυτό το αίτημα και ρώτησε γιατί ο Δάμωνας ή οποιοσδήποτε άλλος θα ήταν πρόθυμος να δεχτεί να φυλακιστεί, με την πιθανότητα να εκτελεστεί στη θέση κάποιου άλλου. Ο Φιντίας τον διαβεβαίωσε ότι θα το έκανε, και ο Δάμωνας ήρθε. Μόλις έμαθε την κατάσταση, αμέσως συμφώνησε να παραμείνει υπό φρούρηση μέχρι να τακτοποιήσει ο Φιντίας τις υποθέσεις του. Καθώς η μέρα περνούσε, οι εχθροί του Φιντία προσπάθησαν να αποθαρρύνουν τον φυλακισμένο τους λέγοντας ότι ο φίλος του είχε φύγει απ' την πόλη, ο Δάμωνας όμως έμενε ανεπηρέαστος. Τότε, καθώς πλησίαζε η δύση του ήλιου, ο Φιντίας ήρθε για να πεθάνει. Ο Διόνυσος ένωσε τόση κατάπληξη από αυτή την επίδειξη απίστευτης αφοσίωσης που αγκάλιασε τους δύο άνδρες και, αφού ελευθέρωσε τον Φιντία, ρώτησε αν θα μπορούσε να γίνει δεκτός ως τρίτο μέλος στη φιλία τους. Εκείνοι... αρνήθηκαν το αίτημά του και επέστρεψαν σπίτι σώοι.}

Μια άλλη αρχαία ιστορία, που θα σας διηγηθώ, δείχνει πως οι Πυθαγόρειοι συμπεριφέρονταν ιδιαίτερα φιλικά στους άλλους της ομάδας τους, ακόμα και αν αυτοί ήταν ξένοι.

{Καθώς έκανε ένα μακρύ ταξίδι, μόνος και πεζός, ένας Πυθαγόρειος σταμάτησε σ' ένα πανδοχείο, όπου έπεσε βαριά άρρωστος και για πολύ καιρό. Τελικά ξόδεψε όλα τα χρήματά που είχε, αλλά ο πανδοχέας, όχι μόνο από ευγένεια, τον φρόντισε και του παρείχε οτιδήποτε χρειαζόταν. Συνειδητοποιώντας ότι επρόκειτο να πεθάνει, ο Πυθαγόρειος σχεδίασε μια εικόνα της Τετρακτύος σε

μια πλάκα και ζήτησε απ' τον πανδοχέα, σε περίπτωση που πεθάνει, να την κρεμάσει έξω κοντά στο δρόμο. «Κάθε άτομο που αναγνωρίζει αυτό το σύμβολο», είπε, «θα σου ξεπληρώσει όλη τη βοήθεια που μου προσέφερες». Ο Πυθαγόρειος πέθανε λίγο μετά και ο πανδοχέας ανέλαβε τις λεπτομέρειες της κηδείας του χωρίς καμία προσδοκία ανταλλάγματος. Από σεβασμό προς το αίτημα του νεκρού, τοποθέτησε το σύμβολο έξω από το πανδοχείο του παράλληλα προς το δημόσιο δρόμο.

Πέρασαν πολλά χρόνια, ώσπου μια μέρα έτυχε να περάσει από αυτόν τον δρόμο κάποιος άλλος Πυθαγόρειος. Μόλις είδε το σύμβολο αμέσως κατάλαβε και πήγε στον πανδοχέα για να μάθει ποιος είχε τοποθετήσει την πλάκα εκεί. Όταν έμαθε τι είχε συμβεί, πλήρωσε τον ξενοδόχο γενναιόδωρα, με ποσό πολύ μεγαλύτερο από αυτό που ο τελευταίος είχε ζητήσει.}

Υπάρχουν πολλά τέτοια παραδείγματα για την **πυθαγόρεια φιλία**, που δείχνουν τις λειτουργίες ενός συμπαντικού νόμου που όχι μόνο **οδηγεί τους άντρες και τις γυναίκες να υπηρετούν ο ένας τον άλλον, αλλά επίσης ενώνει πλανήτη με πλανήτη και τον ουρανό με τη Γη**. «Κανείς δεν θα βρει», δίδασκε ο Πυθαγόρας, «ούτε σε λέξεις ούτε σε τρόπους ζωής **τίποτε τελειότερο** από αυτό».

Όταν ρώτησαν κάποια στιγμή τον Πυθαγόρα, τί είναι φίλος απάντησε: «Αυτός που είναι ο άλλος σου εαυτός, όπως το 220 και το 284. Δύο αριθμοί είναι «φίλιοι» ή «φιλικοί» αν ο καθένας ισούται με το άθροισμα όσων μετρούν (δηλαδή διαιρούν) τον άλλον...

Πράγμα που διαβάσαμε στο βιβλίο «Το θεώρημα του παπαγάλου» του Denis Guedj και αποτύπωσε εξαιρετικά στη σειρά «Έτερος Εγώ» ο σκηνοθέτης Σωτήρης Τσαφούλιας. Κάθε λέξη και έννοια που αναφέρθηκε είναι αλιευμένη από βιβλία, ταινίες, τέχνη και άρθρα που διαβάσαμε, μας ωφέλησαν και γι' αυτό και τα δημοσιεύσαμε στον ιστότοπό μας, που θα βρείτε στα σχόλια αυτού του φωνητικού. Πολλά από αυτά τα συμπυκνώσαμε σε στίχους όπως το **«Πυθαγόρειο ζευγάρι ταιριαστό»**, το **«Χάπι Φιλοσοφίας»**, το **«Φίλοι, γνωστοί & Εχθροί»**, το **«Έμπλεξε το συναίσθημα με την τεχνολογία»**, το **«Παραμένω, περιμένω»**, το **«Αραχνοϋφαντη μάσκα»**, το **«Στη Συκοφαντία : Το Μέτρο της Φιλίας»**, το **«Υπάρχει νόημα;»** και πολλά πολλά άλλα που μπορείτε να αναζητήσετε στην ιστοσελίδα μας.

Στο βιβλίο «Η Πανούκλα» του Άλμπερ Καμύ αναφέρεται:

«Πρέπει να το τονίσουμε, η πανούκλα είχε στερήσει από όλους τη δύναμη της αγάπης, ακόμα και της φιλίας. Γιατί η αγάπη ζητάει λίγο μέλλον, ενώ για μας δεν υπήρχαν πια παρά στιγμές του παρόντος.»

Πού σας παραπέμπει; Βλέπετε όπως κι εμείς την σημαντικότητα της φιλίας στις ημέρες της πανδημίας που βιώνουμε; Τη φιλία θα ερευνήσουμε και στα

επόμενα φωνητικά. Όπως αυτή εξελίχθηκε ως έννοια στα μετέπειτα χρόνια του Σωκράτη, του Πλάτωνα, του Αριστοτέλη, του Επικούρου και μέχρι σήμερα.

Πυθαγόρειο ζευγάρι ταιριαστό | SearchingTheMeaningOfLife

Προσθέτω τις εμπειρίες που σε αποτελούν
Σε κομμάτια του χαρακτήρα σου σε διαιρούν
Βλέπω εμένα και με ταρακουνούν...
Κάνω το ίδιο για τις δικές μου
Μετράω τις πίκρες και τις χαρές μου
Βλέπω εσένα και με συγκινούν...
Σε σκέψεις βαθιές όλα με βάζουν
Τον Πυθαγόρειο ορισμό φιλίας ξαναδιαβάζω
Λόγια σοφού πώς να παραβλέψω?
Την φιλία όρισε για τους αριθμούς
Την αντιστοίχισε σε ανθρώπους ζωντανούς
Αυτός είναι ο άλλος σου εαυτός
Φίλος καλός καρδιακός
Χωρίς αυτόν θα είσαι μισός!
Ο 220, ο 284 είναι ζευγάρι ταιριαστό
Φίλοι από το στρατό... Όπως εσύ κι εγώ
Επαλήθευσέ τα έχεις καιρό...
Τους φίλους δεν κάνει η συνήθεια
Όπως μας έμαθαν τα παραμύθια....
Ούτε μόνο ένα σημείο κοινό σε κύκλο ζωής, παρανοϊκό!
Αν δεν είσαι ένας βασικός πρώτος αριθμός
Που σε μετρήσιμες εμπειρίες δεν διαιρείται, δυστυχώς
Ψάξε τον άλλο σου εαυτό, κάπου αγνοείται προφανώς...

Διαιρέτες του 220: 1,2,4,5,10,11,20,22,44,55,110

Διαιρέτες του 284:1,2,4,71,142